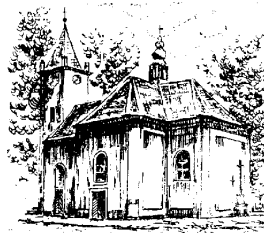

ROŽEŇ SVATÉHO VAVŘINCE

Advent 2007

5

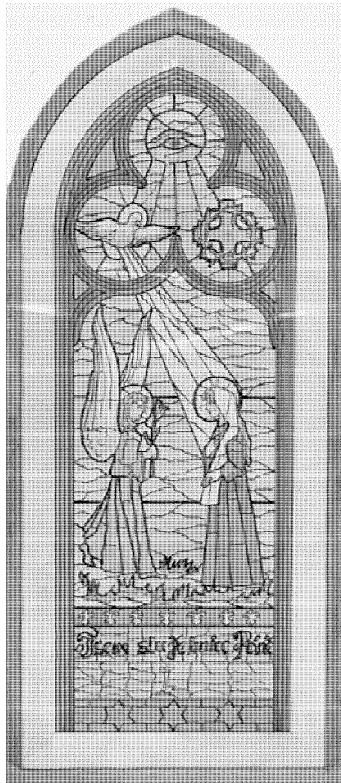

"Zvedni vysoko hlavu, vypni hrud. Dokážeš to! Někdy nás přepadne tma, ale zase přijde ráno... Udržuj při životě naději," napsal kdysi Jesse Jackson.

"Váš tatínek pravděpodobně tuto operaci nepřežije, ale nějaká naděje tu je." Takovou zprávu jsme před několika

lety slyšeli od doktora. U nás doma byla v ten den tma, zármutek... Ale i

JAK CHCEŠ TY, PANE

naděje spojená s modlitbou. Tatínek operaci přežil, přišlo krásné ráno. Tolikrát na nás přichází tak zvaná "špatná zpráva", která nás dokáže vytočit, přidat šedivých vlasů, vzít chuť k životu. Nakonec i Bohu se dostane našich výčitek, že to nebo tamto dovolil, dopustil! A nepripouštíme si vědomí, že právě Boží vůle je tím nejlepším pro mě, pro mého blízkého...

Panna Maria přijala od Gabriela krásnou zprávu, i když jí moc nerozuměla. Věřila Bohu, věděla, že přijímá světlo světa. I když pak viděla utrpení a smrt Syna, věděla, že přijde ráno!

V adventu čekáme na Spasitele, na Ježíše Krista, je to radostné očekávání. Úžasně to vyjadřují lucerničky, které nosíme o rorátech... Do tmy vnášíme světlo. Adventní věnec každou neděli přidává světla. Čím blíž Vánoce, tím víc světla! Čím blíž Ježíši, tím víc naděje!

Přejme si krásné prožití adventní doby! Na těchto dnech záleží, jak prožijeme Vánoce. Advent učí prožívat tmu, advent učí povstat spolu s Marií před archandělem a říci "fiat", ať se stane tak, jak chceš ty, Pane. Věřím, že v mém životě tvoříš dobro. Věřím, i když mám často

pochybnosti a strach, neumím pochopit kříže své a svých blízkých... Věřím, protože ty, Pane, jsi mé ráno!

Zvedni vysoko hlavu, vypni hrud. Dokážeš to!

P. Jacek Kruczek

RADOSTNÁ ZVĚST BOŽÍHO SLOVA

Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána! Lk 1,45

PROŽÍVÁME LITURGICKÝ ROK

Slavnost P. Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu

sobota 8. prosince, mše sv. v 8.00 hod.

Roráty: Kromě obvyklého zpěvu „Ejhle, Hospodin přijde“ na začátku každé mše sv. budou také letos v adventních týdnech tři ranní bohoslužby s rorátními zpěvy a slavením světla – Ježíše Krista, na jehož narození se připravujeme. Budeme se setkávat každé úterý, čtvrtek a sobotu v 6.30 hod. Poslední roráty budou v sobotu 22. prosince. *Prosíme, noste si s sebou svíce s kornoutkem na kapající vosk.*

Příležitost ke svátosti smíření v adventu

- ve čtvrtek 13. 12. bude zpovídat od 16 do 19 hod víc zpovědníků; prosíme, využijte tuto možnost!
- ve dnech 17., 19. a 21. se zpovídá od 17 hod. do večerní mše sv.
- ve dnech 18., 20. a 22. se zpovídá po ranní mši sv.

O nedělích a během vánočních svátků už příležitostí ke zpovědi bude pouze na osobní vyžádání. Prosíme, nenechávejte slavení svátosti smíření na poslední chvíli!

Světlo za Betléma bude skauty z Petrova přineseno na večerní mši sv. v pátek 21. 12. a odnést si je do domovů bude možné také v sobotu 22. 12. po rorátech a na Štědrý den od 10 do 11 hod. z kostela. Celý tento den bude betlémské světlo hořet také u hlavního kříže na řeckovickém hřbitově. Tuto službu pro farnost opět zajišťují skauti a skautky řeckovického střediska.

BOHOSLUŽBY O VÁNOCÍCH:

24. 12. Štědrý den 16.00 - vánoční mše sv. zaměřená na děti
22.00 - slavnostní vánoční mše sv.

25. 12. slavnost Narození Páně – nedělní pořad bohoslužeb

26. 12. svátek sv. Štěpána – nedělní pořad bohoslužeb

28. 12. památka sv. Mláďátek betlémských, mše sv. v 18.00 hod., následuje smírná pobožnost za nenarozené děti a jejich rodiče.

30. 12. svátek Svaté rodiny – nedělní pořad bohoslužeb, při každé mši sv. obnova manželských slibů.

31.12. děkonná mše sv. jako obvykle v 17 hod., od 23 hod. adorace a společný vstup do Nového roku.

1. 1. 2008 změněný pořad bohoslužeb – 8 a 10 hod., večerní mše sv. nebude. Je možné účastnit se mše sv. v 18.30 hod. v Králově Poli.

ZVEME:

Mikulášská besídka pro děti bude ve středu 5. prosince v kostele po mši sv. zaměřené na děti.

Příprava na biřmování se koná na faře každé druhé pondělí po mši sv.

- prosincové termíny: 3.12., 17.12.

Snídaně na faře – ve čtvrtek po ranní mši sv. - termíny: 6.12., 13.12., 20.12., 27.12.

Setkání mladých je každý pátek v 19.00 hod. na faře.

8. farní ples bude v sobotu 12. ledna od 19.30 hod. v sokolovně. Prodej vstupenek bude po nedělních bohoslužbách 30. prosince a 6. ledna.

INFORMACE FARNÍ CHARITY

V květnu skončil v programu adopce na dálku náš chlapec Praveen Raj - odstěhoval se s rodiči z dosahu školy (sponzorovali jsme jej od r. 2002). Už tehdy jsem slibovala schůzku s vámi po prázdninách. Dříve, než se uskutečnila, přišla na počátku září zpráva, že končí také Shantini Karmegan, která neprospěla u zkoušek v deváté třídě a odmítla je opakovat (sponzorována od r. 2001). Kromě dětí, které sponzorují individuální dárci, nám tak ve společné péči zůstal úplně první chlapec - Narashima L.Naik - a to od roku 2000.

Výše zmiňovaná schůzka se uskutečnila 21. 10. - bohužel s velmi malou účastí. Přesto jsme se zde dohodli, že přijmeme do adopce další děti. A tak pokud jste již nečetli informace na nástěnce, představuji děti, za které jsme již v říjnu zaplatili školné. **Sahayaraj Yesuraj** – 18 roků. Yesuraj se dobře učí, začal nyní studovat dvouletý obor polytechnika - jednou by se chtěl stát počítačovým inženýrem. Studijní obor zahrnuje několik technických předmětů, mechaniku, konstrukci atd. V průběhu dvou let probíhá i půlroční praxe, bude poslán do velké prosperující průmyslové firmy, aby se seznámil zblízka s provozem a připravil se na práci. Po ukončení dvouletého kurzu bude dobře připraven pro praxi a je velká šance, že by měl mít slušný nástupní plat, alespoň 6000 rupií, který by se měl dále zvyšovat v závislosti na pracovních zkušenostech. Doufáme, že tomuto chlapci, který má už celkem jasnou představu o své budoucnosti, tak ulehčíme start do profesního života. Náklady na adopci studenta jsou sice vyšší (6 000 Kč), ale věříme, že to zvládneme. **Maniraj Kavitha** – 13 roků. Dívka pochází z chudé rodiny. Otec trpí rakovinou, nemůže příliš pracovat. Do rodinného rozpočtu přispívá také jeho žena, Kavithina nevlastní matka. Zatímco sestry chodí do školy v jejich vesnici a jsou celý týden doma, Kavitha zůstává na internátě a rodinu navštěvuje méně, nevychází moc dobře s nevlastní matkou. Kavitha jeví velký zájem o studium. Učí se dobře, je 10. nejlepší studentkou z 67 dětí ve třídě. Získala také cenu v běžec- kém závodě a často se účastnila také tanečních představení a šlo jí to dobře. Je pečlivá a zodpovědná, stále usmívavá a má dobrou povahu.

Děkujeme vám za dlouhodobou spolupráci a ochotu dělit se s potřebnými.

Za FCH

Marie Bursová

KATECHETÉ V KROMĚŘÍŽI

Ve dnech 25. – 27. října probíhal v Kroměříži celostátní kongres katechetů. Z celé republiky se ho zúčastnilo na 300 katechetů. Přivítání bylo srdečné a atmosféra takřka rodinná. Tak jsem to cítila nejen já, ale i ve své promluvě při mši sv. to ocenil pan kardinál Miroslav Vlk. Téma „Věřím ve vzkříšení těla a život věčný“ slibovalo nevšední zážitek. Bylo probíráno ze všech hledisek známými osobnostmi, jako prof. Tomáš Halík, prof. Skalický a jiní.

I při náročnosti tématu nechyběly ani praktické odpovědi na otázky, které od dětí často slyším. Odnesla jsem si živou naději, která je opřena o Zmrtvýchvstání Ježíše Krista, a také o vědomí daru právě přítomného okamžiku, prožitého s Bohem.

Marie Wallingerová

SVATÝ MIKULÁŠ ODPOVÍDÁ

Reportérům farního zpravodaje Rožeň se podařilo udělat rozhovor přímo se svatým Mikulášem. Ten nám ochotně a laskavě odpověděl na otázky, které jsme mu za vás děti položili. Tady jsou jeho odpovědi:

Děti u nás v Řečkovcích bude jistě zajímat něco o tom, jaké jsi byl dítě. Na co si rád vzpomínáš?

Narodil jsem se před téměř 1 500 lety v zemi, která se dnes jmenuje Turecko. Tenkrát se tam však mluvilo řecky. Rodiče mi říkali Nikolaus, to by se možná dalo tady u vás přeložit jako Vítězslav. Rodiče mi vyprávěli mnoho příběhů. Já jsem nejraději poslouchal příběhy o Ježíšovi. Myslel jsem si: Chtěl bych být jako Ježíš. Až budu velký, chtěl bych taky pomáhat chudým a zarmouceným.

Jaké to bylo, když jsi vyrostl?

Když jsem byl mladý, zemřeli mi oba rodiče. Zůstal jsem sám. Bylo mi smutno. Přemýšlel jsem o mnoha věcech. I tehdy jsem si řekl, že chci vést takový život, jaký vedl Ježíš.

Rodiče ti zanechali velké bohatství. Bylo by snadné žít pohodlně a bezstarostně. Co jsi dělal potom?

Ano, po rodičích mi zůstal velký dům, mnoho služebnictva a hodně peněz. Začal jsem si všímat lidí okolo sebe a pomáhal jsem tam, kde to bylo potřeba. V sousedství byl zchudlý kupec, který měl tři dcery. Nemohl je provdat, protože neměl peníze na věno. Tajně jsem jim dal za okno váček s penězi.

Proto si tě vybrali kupci za svého ochránce v nebi, že? A proč jsi se přestěhoval do Myry?

Já jsem tudy jen projížděl. Jak jsem byl zvyklý, šel jsem se brzy ráno pomodlit do kostela. Nevěděl jsem, že v Myře právě zemřel starý biskup a oni hledali nového. Nemohli se dohodnout, až jim jeden starý zbožný kněz poradil: Vyberte za biskupa toho, kdo se přijde ráno první pomodlit do kostela. A to jsem byl právě já. Nejdřív jsem nechtěl, ale pak jsem pochopil, že si mne sem zavolal Ježíš, a že i tady jsou lidé, kterým můžu pomáhat a rozdávat radost.

Ano, potom jsi byl vysvěcen na biskupa, dostal jsi biskupskou čepici - mitru a biskupskou hiš. Obyvatelé Myry tě měli velmi rádi. Pomáhal jsi nemocným a chudým. Vyprávěj se dodnes nádherné příběhy o tvoji dobrotě.

Myslíš třeba ten, jak byli zachráněni námořníci při bouři na moři a šťastně dopluli do Myrského přístavu? Ano, modlil jsem se, aby Bůh zachránil tyto námořníky. Byly to lodi plné obilí pro římského císaře. Nesměl se ztratit ani kilogram. Tehdy byl v Myře veliký hlad. Prosil jsem námořníky, aby z vděčnosti Bohu za záchranu prodali nějaké obilí v Myře. Námořníci měli nejdřív strach

z císaře. S důvěrou v Boha jsem jim řekl, že Bůh k nim bude milosrdný a že je mocnější než římský císař a všichni lidé. Nakonec souhlasili a vyložili část obilí v přístavu. Když pak dorazily lodě do Říma, zjistili námořníci, že nechybí ani kilogram obilí. Také oni si mne s vděčností zvolili za svého ochránce.

Dočetli jsme se, že tě za svého přímluvce v nebi považují také poutníci, ministranti, lékárníci, mlynáři, pekaři, ale také tkalci a obchodníci s krajkami, kameníci a knoflíkáři.

Nezapomeňte také na zajatce. Sám jsem byl také ve vězení během pronásledování křesťanů za císaře Diokleciána. A samozřejmě jsem velikým přítelem dětí. Moc rád jim rozdávám radost.

Teď mi vlastně napadá: ty musíš mít, svatý Mikuláši, hodně práce. Vždyť se na tebe těší tolik dětí. Jenom tady v Řečkovicích! Mohli bychom ti také trochu pomáhat?

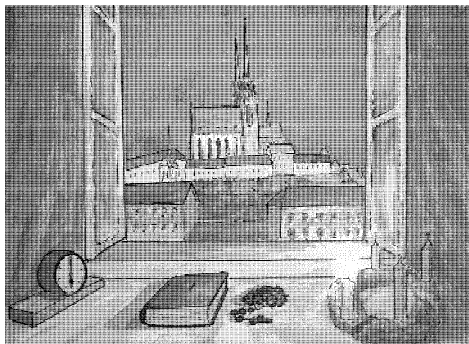
Budu moc rád. Vy děti si možná říkáte, že toho nemůžete ještě mnoho dělat, jste malé a nemáte mnoho peněz. Ale můžete dělat něco moc důležitého. Můžete přinášet radost dětem a lidem kolem sebe, dávat jim svůj úsměv. Úsměv dítěte může druhým připomínat nebe. Taky můžete mít oči dobře otevřené a všimnout si, kdo potřebuje pomoc nebo radu, nebo třeba kdo právě hledá kamaráda.

Svatý Mikuláši, moc ti děkujeme, že jsi odpověděl na naše otázky. Jsme rádi, že jsi naším přítelem.

-mt-

BEZ STAROSTÍ

Ve třídě na gymnáziu jsme byli trochu jako spiklenci. Veděli jsme o sobě, že chodíme do kostela, a že to s Pánem Bohem myslíme vážně. Asi jako první ve třídě jsem tušila, že se Petr chystá po maturitě podat přihlášku do Litoměřic, což byla tehdy jediná státem tolerovaná možnost studovat bohosloví. Na faráře, jak tomu říkali naši nevěřící spolužáci. Cestou ze školy jsme občas rozebírali svoje životní plány. „Víš,“ řekl mi jednou, „já mám bráchu, ten se učí číšníkem. Já bych rád, aby dělal něco pořádného.“ Už tehdy mě překvapilo, jakou dojemnou starost měl o bratra.

Na tento rozhovor jsem si po letech vzpomněla na farní pouti na Vranov 30. září. Radost, vděčnost, dětsky prostá víra, to všechno z *otce Pavla Havláta* sálalo a překypovalo, jako ta kaše v pohádce o hrmečku vař (snad mi otec Pavel promine toto nesvaté, ale velmi výstižné přirovnání). Naše zchladlá a zkamenělá srdce se rozehrívávala. Cestou domů se už stmívalo, ale v duši jsem měla jasné světlo, novou porci naděje a odhodlání chytit se Krista za ruku a začít znovu. A ještě jedna věc mi byla jasná. *Otec Petr Havlát* si už o bráchu nemusí dělat starosti.

Na závěr jedna drobnost: Tento příspěvek neměl být tak o profesích, jako spíš o povolání. Je jasné, že i jako číšník, stejně jako prodavačka, doktor, architekt, nebo zdravotník je možné žít a pracovat k Boží cti a chvále.

-mt-

CESTA DOMŮ

Z práce jezdím autobusem číslo 72, který má konečnou „Řečkovice – hřbitov“ a tak každý den, když jedu domů, si mohu uvědomit, kde jednou skončím. Dříve jakoby se mne tyto věci netýkaly. Mladost, radost. Pak jsem si však při pohledu do zrcadla začal uvědomovat, že ten měnící se člověk jsem pořád já a že tedy tím nemohoucím na smrtelné posteli budu asi zase jenom já.

Neveselé myšlenky? Onehdá byl v televizi pořad z brněnské redakce o umírání, umírajících a o těch, jež se o ně starají. Dalo by se říct smutná podívaná, ale po shlédnutí bylo mým hlavním pocitem, že ta televize doma má přece jen nějakou cenu. Stručně shmuto: Všechno člověka obohacuje, každá životní situace. I tyto poslední chvíle na světě, nebo spíš zvláště ty. Tady se člověk dostává do mezních situací, do nejtěsnějšího kontaktu s tajemstvím života. Kolik důstojnosti, síly, vcítění bylo v těch umírajících, i v těch, jež o ně pečují. Až k závidění...

Vedle těchto příběhů působil zákon o eutanázii, jenž tu byl též prezentován, tak nějak ploše, jako z jiného světa.

Mít tak tu sílu...

Jan Votava

ŘEČKOVICKÁ ZASTAVENÍ - 7

KŘÍŽ NA HŘBITOVĚ

Ticho - sem tam tlumený hovor a kroky skřípající v písku. Je pátek odpoledne a na řečkovickém hřbitově se pomalu v zamyšlení rozcházejí smuteční hosté. Někteří domů, jiní jdou ještě navštívit někoho ze svých drahých. I já jdu.

V myšlenkách zůstávám se svým přítelem a kdysi kolegou Ludvíkem Olšanským. Byl to výjimečný a oblíbený člověk - říkám si v duchu. Svým jemným humorem rozdával víc než radost. Byla to naděje, čerpaná z hluboké víry. A takové bylo i poslední rozloučení s rodinou a přáteli.

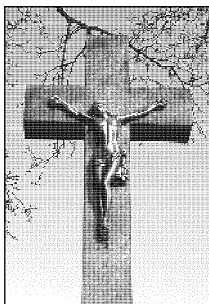
Vytanul mně v myslí okamžik z kostela, kdy se muži chystali zvednout rakev. Jeden malý chlapec - snad třiletý vnuk - stanul před rakví a dědečkovi zamával rukou. Tak, jak jsme zvyklí mávat blízkým při odjezdu vlaku. Bylo to tak přirozené a křesťanské. Hluboce mě to dojalo.

Zastavuji se před hlavním křížem našeho hřbitova. Zvedám hlavu a dívám se na korpus. Něco mi tam „nesedí“. Je to divné, že jsem si toho dříve nevšiml. Pán Ježíš na hlavním kříži není zobrazen jako zmučený člověk, ale jako vítěz.

Vnímám, že se vlastně vznáší mezi křížem a mnou a vystupuje vzhůru do nebe. Je v tom symbolika návratu k Otci a zároveň otevřené náruče, která na nás čeká. Kdo jiný může poskytnout takovou útěchu v bolesti a naději v životě než „Náš Pán“. To je skutečně kříž, jaký má stát na hřbitově.

Děkuji ti, Pane, za tyto chvíle i myšlenky.

Marián Škoviera

Hlavní hřbitovní kříž pochází z doby založení hřbitova (1866) - vlastně jen podstavec. Kříž je poměrně nový. Původní pískovcový kříž byl značně poškozen povětrnostními vlivy. A tak asi v r. 1970 nechal P. Josef Dancinger na původní podstavec vsadit kříž současný, bohužel ne zcela odpovídající původnímu vzhledu. Řečkovický hřbitov byl do r. 1840 kolem kostela. Potom byl založen hřbitov nový, v místech, kde dnes stojí výstavné vilky. Na tomto hřbitově se ale pohřbívalo jen do roku 1866. Tehdy vypukla na Brněnsku epidemie cholery, na kterou zemřelo i v Řečkovicích hodně lidí. Tehdejší majitel zámku A. T. Schindler ze strachu, aby

se nákaza nepřenesla ze hřbitova sousedícího se zámeckou zahradou, věnoval pozemek na zřízení současného hřbitova.

Zpracováno podle podkladů paní Ludmily Ulrichové.

PROMĚNY

Začátkem října odjel otec Jacek na zaslouženou dovolenou. V neděli jej zastupoval otec Jan. Změny si povšimly i malé děti, jak jsme záhy zjistili. Když jsme se totiž u nedělního oběda bavili, co bylo v kostele nového, prohlásila naše nejmladší ratolest:

"Dneska byl v kostele úplně jiný otec Jacek..."

(šmer)

MILÉ DĚTI,

moc vás všechny zdravím a vzpomínám na vás. Advent je doba, kterou bychom neměli promarnit. Nabízí nám chvíle k zamyšlení a proměnění sebe sama. Každého z nás jistě napadne, co by mohl na sobě vylepšit. Pokud naše snaha bude opravdová, uděláme radost nejen sobě a svým blízkým, ale hlavně Pánu Ježíši. A právě na jeho příchod se v době adventní chceme nachystat. Přejí vám hodně vytrvalosti na vaší adventní cestě.

Jindřiška Cihlářová

ADVENTNÍ KVÍZ

1. Advent je vždy	C - o prázdninách	O - před Velikonocemi	P - před Vánocemi
2. Advent znamená	O - radost	Ř - příchod	I - děkování
3. Advent má	N - většinou 3 neděle	I - vždy 4 neděle	C - různý počet nedělí
4. Advent je	P - období	E - liturgický předmět	S - mešní kniha
5. Předchůdcem Páně je	R - sv. Jan Křtitel	U - sv. Petr	P - sv. Pavel
6. Otec Jana Křtitele je	E - Izaiáš	V - Zacheus	A - Zachariáš
7. Jan Křtitel je	V - starší než Ježíš	E - mladší než Ježíš	N - na den stejně starý
8. K Marii přišel anděl	O - Rafael	T - Gabriel	A - Michael
9. Nazaret je	A - v Egyptě	V - v Judsku	E - v Galileji
10. Mariina příbuzná je	K - prorokyně Anna	U - Veronika	S - Alžběta
11. Z rodu Davidova byl	M - byl Josef	E - byli Josef i Maria	D - byla pouze Maria
12. Jméno Ježíš	: - vybrala Maria	? - vybral Josef	! - oznámil anděl

Tajenku tvoří písmena u správných odpovědí.

Tajenka: _____

Vybráno z Katechetického věstníku 4/2000

POŘAD BOHOSLUŽEB DO KONCE ROKU

2.12.	ne	1. adventní	7:15	za farní společenství
			8:30	za Jana Plesky a rodinu Staříkovu a † rodinu
			10:00	za † Karlu Jaderskou a živou a † rodinu
3.12.	po		18:00	za syna a jeho rodinu
4.12.	út		6:30	na úmysl dárce
5.12.	st		18:00	za † rodiče Wallingerovy a živou rodinu
6.12.	čt	sv. Mikuláše	6:30	za nová kněžská povolání z naší farnosti
7.12.	pá		18:00	na poděkování Bohu
8.12.	so	N.P.P. Marie	8:00	za † Jiřího Pavelku a živou rodinu
9.12.	ne	2. adventní	7:15	za † manžela Vlastimila a živou rodinu
			8:30	za farní společenství
			10:00	za † rodiny Navrátilovy a Kosmákovy
10.12.	po		18:00	za živou a † rodinu Markovu, Gistrovu a Šedivých
11.12.	út		6:30	za živé a † členy živého růžence
12.12.	st		18:00	za † a živou rodinu Kališovu
13.12.	čt		6:30	za rodiče Strakovy
14.12.	pá		18:00	za † rodiče, bratra a živou rodinu
15.12.	so		6:30	za † rodiče, dvoje prarodiče a strýce Aloise a Františka a živou rodinu
16.12.	ne	3. adventní	7:15	na poděkování
			8:30	za † manžela, rodiče a Boží pomoc a ochranu pro děti a vnoučata
			10:00	za farní společenství
17.12.	po		18:00	za † bratra, syna a manžela
18.12.	út		6:30	za živou a † rodinu Horákovu a Kupkovu
19.12.	st		18:00	za rodinu Tykovou a Hlavičkovu
20.12.	čt		6:30	za Jaroslava Janovského a živou a † rodinu
21.12.	pá		18:00	za skauty
22.12.	so		6:30	za † rodiče Jaškovy a Plockovy
23.12.	ne	4. adventní	7:15	za farní společenství
			8:30	za † příbuzné a známé
			10:00	za † manžela, dvoje rodiče a živou rodinu
24.12.	po	Štědrý den	16:00	za zdraví a Boží ochranu pro děti naší farnosti
			22:00	za kněze, kteří působili v naší farnosti
25.12.	út	Narození Páně	7:15	za dar zdraví pro mladé rodiny a dvoje † rodiče Markovy
			8:30	na úmysl dárce
			10:00	za živou a † rodinu Zemanovu a Mazalovu
26.12.	st	sv. Štěpána	7:15	za † rodiče a prarodiče
			8:30	za † rodinu Rudkovu a Slámovu a živou rodinu Černých a Kabátovu
			10:00	za † Klimenta Pavlíka
27.12.	čt	sv. Jana Ev.	7:00	na úmysl dárce
28.12.	pá	Mláďátek	18:00	za † dvoje rodiče, manžela a živou rodinu
29.12.	so		7:00	za zemřelé
30.12.	ne	Sv. rodiny	7:15	za dar víry a života
			8:30	za farní společenství
			10:00	za † rodiče Koppovy
31.12.	po	sv. Silvestra	17:00	na poděkování za Boží ochranu všech, kteří slouží naší farnosti

Uvítáme vaše příspěvky do vánočního čísla. **Uzávěrka je v neděli 9. prosince v 11 hodin.**

Ročník X., číslo 5 - Advent 2007 Pro vnitřní potřebu farnosti nepravidelně vydává katolická duchovní správa Brno-Řečkovice. Neprodejné. Autorem grafik i v tomto čísle je Marián Škoviera. K větší cti a chvále Boží tiskne BETHANIA. Deo gratias!